

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/346/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512211104
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512211104.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčákovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast.: Tomáš Kušnír s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1.T. X., U. T. X. R. XXX, X. J. X., U. T. X. R. XXX, X. T. J., U. T. X. R. XXX, X.T. J., U. T. X. R. XXX, v konaní o 849,07 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 17C/239/2012-60 zo dňa 8.4.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej v 4. rade a vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej v 4. rade.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresný súd Košice-okolie (ďalej len súd prvého stupňa alebo súd) zamietol žalobu o zaplatenie 849,07 € s príslušenstvom a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak po zistení, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade dňa 22.4.2002 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 40.000,- Sk (1.328 €) s lehotou splatnosti 1.4.2007. Zabezpečenie pohľadávky z úveru bolo vykonané formou ručenia žalovaným v 3. rade. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovaným z titulu vyššie uvedenej zmluvy. Dňa 23.3.2011 žalovaná v 4. rade pristúpila k záväzku žalovaných a uznala záväzok v celkovej výške 943,21 € v zmysle Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Zároveň sa zaviazala dlh splácať každý deň v mesiaci k 30. dňu počnúc 30.3.2011, avšak výška splátky určená nebola. Žalovaní v 1. až 3. rade vzniesli počas konania námietku premlčania. Z výsluchu žalovanej v 4. rade súd zistil, že k podpisu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 23.3.2011 došlo takým spôsobom, že jej neznámy muž sa dostavil do ich domu, dotazoval sa na žalovaného v 1. a 3. rade a jej vzťah k nim a žiadal od nej, aby podpísala potvrdenie o tom, že bol u nich doma. S obsahom listiny sa nemohla oboznámiť, pretože nemala pri sebe okuliare, spomínaný muž jej poskytol pero a ukázal jej miesto, kde má listinu podpísať. Dodnes preto nevie, kto to bol a kvôli čomu prišiel. Zmluvu o úvere súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a právne posudzoval vec podľa ust. § 3 ods. 1, 39 ods. 1, 533, 558 a 37 ods. 1 Obč. zák., ako aj podľa ust. § 4 ods. 8 a § 7 ods. 1, 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Konštatoval, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nebola vlastným úkonom žalovanej v 4. rade, vykonaným na základe jej vlastného rozhodnutia a presvedčenia, ale že s týmto „nápadom“ prišiel samotný žalobca, keď vopred pripravené

tlačivo so sofistikovane vsunutým textom o jej pristúpení k záväzku a o jej vedomosti o premlčaní dlhu jej už dal iba podpísať. Je to dôkaz o tom, že v záujme dosiahnutia vymožitelnosti pohľadávky to bol samotný adresát „pristúpenia k záväzku“ t.j. žalobca, ktorý si nepriamo od žalovanej vynútil podpis na vopred pripravenom tlačive dohody a o tom, že dlh je premlčaný, vedel iba žalobca. Takto získaným podpisom na dohode podľa záverov súdu prvého stupňa boli naplnené zákonné znaky neslobody a nevážnosti vôle žalovanej v 4. rade, ktorej prejav v podobe jej podpisu bol dosiahnutý použitím nekalej obchodnej praktiky, z ktorého dôvodu je táto dohoda zo dňa 23.3.2011 neplatná pre rozpor so zákonom a pre žalovanú v 4. rade nezáväzná. Z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v 4. rade preto žalobu voči nej zamietol.

Vo vzťahu k žalovaným v 1. až 3. rade žalobu zamietol s poukazom na ust. §§ 100 ods. 1, 101, 103 a 111 Obč. zák. z dôvodu účinne vznesenej námietky premlčania.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže úspešní žalovaní ich náhradu nežiadali, vyslovil, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd zamietol žalobu voči žalovanej v 4. rade, podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a zaviazat' žalovanú v 4. rade na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom a trov celého konania, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že dňa 23.3.2011 žalovaná v 4. rade podpísala Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej pristúpila k záväzku žalovaných v 1. a 2. rade a zároveň uznala tento záväzok voči žalobcovi vzniknutý zo zmluve o úvere uzavretej dňa 22.4.2002 so Slovenskou sporiteľňou vo výške 943,21 € a zaviazala sa splatiť tento záväzok v splátkach uvedených v dohode. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť pristúpenia a uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť a zároveň je v dohode jednoznačne uvedené, že žalovaná v 4. rade pristúpila k záväzku žalovaných v 1. a 2. rade. Zároveň potvrdila svoju vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Dôsledkom tohto uznania dlhu je začatie plynutia novej 10-ročnej premlčacej lehoty, a to priamo zo zákona. Z týchto dôvodov sa žalovaná v 4. rade nemôže brániť námietkou premlčania a jej tvrdenie, že nevenovala podpisu dohody pozornosť, považuje za nepreukázané a v konečnom dôsledku irelevantné. Vzhľadom na platne uzavretú dohodu o pristúpení k záväzku a uznaní dlhu je žalovaná v 4. rade povinná na základe nej plniť žalobcovi pohľadávku, ktorá je predmetom žaloby.

Žalovaná v 4. rade sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., teda iba v napadnutej časti o zamietnutí žaloby voči žalovanej v 4. rade a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej v 4. rade, a to z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania bolo zamietnutie žaloby voči žalovanej v 4. rade a súvisiaci výrok o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 4. rade.

V ostatnej časti, t.j. pokiaľ bola žaloba zamietnutá voči žalovaným v 1. až 3. rade a pokiaľ vo vzťahu žalobcu a žalovaných v 1. až 3. rade účastníkom nebola priznaná náhrada trov konania, rozsudok nadobudol právoplatnosť, keďže žalobca ako oprávnená osoba nepodal proti nemu odvolanie a v tejto časti nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

Rozsudok je v napadnutom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15. apríla 2014 o 9.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli uverejnené dňa 8. apríla 2014 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1,3 O.s.p..

Žalobca namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p..

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza :

Z formy a obsahu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku zo dňa 23.3.2011, uzavretej medzi účastníkmi (odvolacieho) konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už vopred pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje, týkajúce sa žalovanej, ktorá nemala možnosť obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť a ani ho neovplyvnila.

Obsahom vyššie uvedenej dohody je viacero právnych úkonov, konkrétne uznanie závazku a pristúpenie k závazku podľa § 533 Obč. zák. ako jednostranné právne úkony, dohoda o splátkach a dohoda o uzavretí rozhodcovskej doložky ako dvojstranné právne úkony. Takáto dohoda je pre priemerného spotrebiteľa nezrozumiteľná, pretože nemôžu mu byť jasné kategórie pristúpenia k závazku, rozhodcovskej doložky a uznania závazku, teda ich právny význam a nedokáže odlíšiť rôzne dôsledky vyplývajúce z týchto právnych vzťahov. Pokiaľ teda podpisuje dohodu označenú ako „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku“, nemusí si byť vedomý právnych následkov ďalších úkonov, ktoré sú v tejto dohode obsiahnuté, vrátane pristúpenia k závazku a uznania závazku.

Jednoznačne možno uzavrieť, že nebola to žalovaná, ktorá mala záujem na pristúpení k závazku a na uznání závazku a predĺžení premlčacej doby. Uzavretím takejto dohody sa zhoršilo jej postavenie ako spotrebiteľa, pretože v dôsledku pristúpenia k závazku stala sa dlžníčkou žalobcu, ktorou však doposiaľ nebola a zároveň v dôsledku uznania dlhu došlo k predĺženiu premlčacej doby na uplatnenie nárokov žalobcu z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu sa možno stotožniť so záverom súdu prvého stupňa, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

Vychádzajúc z obsahu dohody uzavretej medzi účastníkmi (odvolacieho) konania, ktorá bola označená ako „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku“, pričom k dohode o uzavretí splátkového kalendára nedošlo a obsahom je len pristúpenie k závazku, uznanie závazku a rozhodcovská doložka, odvolací súd konštatuje, že žalobca pri uzatváraní vyššie uvedenej dohody konal v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov, keď pod zámienkou potvrdenia účasti zástupcu žalobcu vynútil na žalovanej v 4.rade uznanie závazku, čím zhoršil jej postavenie, keďže sa stala dlžníčkou, ktorou doposiaľ nebola a zároveň v dôsledku uznania premlčaného dlhu tento sa stal znovu vymožitelným. Jeho pohľadávka bola v čase uzavretia tejto dohody už premlčaná (splatnosť úveru bola dohodnutá dňom 1.4.2007, teda premlčacia lehota uplynula dňom 1.4.2010).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že úmyslom žalobcu bolo pod zámienkou uzavretia splátkového kalendára prostredníctvom pristúpenia žalovanej v 4. rade k závazku a uznania dlhu dosiahnuť vymožitelnosť svojej už premlčanej pohľadávky voči žalovaným v 1. až 3. rade.

Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto nemôže požívať súdnu ochranu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa, je dohoda o pristúpení k závazku a uznání závazku (Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku) zo dňa 23.3.2011, uzavretá medzi žalobcom a žalovanou v 4. rade neplatná v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, keďže táto dohoda sa prieči dobrým mravom.

Súd prvého stupňa preto vecne správne rozhodol, ak žalobu voči žalovanej v 4. rade z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie zamietol, z ktorého dôvodu odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby voči žalovanej v 4. rade potvrdil ako vecne správny.

Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa aj o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej v 4. rade, preto odvolací súd potvrdil rozsudok aj vo výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej v 4. rade trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.